

Παράδειγμα τοιοῦτον συνέβη τὸ 1801 ὡς πρὸς λέοντα καὶ λέαιναν, τοὺς ὄποίους εἶχε στείλειν δωρεὰν πρὸς τὸν Γάλλον κυρίαρχον ὁ Βέντος τῆς Κωνσταντίνης. Ὁ φύλαξ αὐτῶν, Κασταλ τενομα, ἡσθένησεν εἰς δὲ τῶν συντρόφων αὐτοῦ ἀνεδέχθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν θηρίων· ἢ μὲν θήλεια δὲν ἐφαίνετο τεταραγμένη διὰ τὴν μεταβολὴν· ἀλλ' ὁ ἄρρην, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ σπηλαίου του ἀποσυνθεῖς, ἐπλαγίασε σκυθρωπὸς, ἀποβάλλων τὰς εὐμενεῖς περιποιήσεις τοῦ νέου Θεράποντος, καὶ διὰ τοῦ σιγανοῦ, ὑπόπτου μουγγήρισματος δίδων εἰς αὐτὸν σαφέστατα νὰ ἐννοήσῃ διὰ δὲν εὐχαριστεῖτο μὲ τὴν ὑπηρεσίαν του. Ἐφαίνετο δὲ διὰ τὸ αὐτὸν αἰσθημα ἔτρεφε καὶ πρὸς τὴν σύζυγον· τοιλάχιστον, πλέον δὲν τὴν ἔκυτταζεν. Ὁ λέων ἐδείκνυεν ἀνησυχίαν καὶ λύπην, ὡς νὰ ἥτον ἀσθενής, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τὸν πλησιάσῃ. Ὅτε δὲ μετὰ καιρὸν ἀνέλαβεν ὁ Κασταλ, καὶ ἡδύνατο πάλιν νὰ ἐκπληρῷ τὰ χρέη του, θέλων ἔξαιροντος νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν αὐτοῦ γενναῖον φίλον, ἐσύρθη ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ εἰς τὰς κιγκλίδας τοῦ κλωβίου, καὶ παρέθηκεν εἰς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν του· ὡς δὲ τὸν ἀνεκάλυψε τὸ ζῶον, ἀνεπετάχθη ἐκ τοῦ ὅπισθεν μέρους τοῦ κλωβίου, ἔχαιδευσε τὸν Κασταλ μὲ τοὺς πόδας του, ἔγλειψε τὰς χειράς καὶ τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἀλογούσεν ἀπὸ τὴν ἀγαλλίασιν. Ἰσην χαρὰν ἔδειξε καὶ ἡ λέαινα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ λέων ὠργισμένος τὴν ἐδίωξεν ὄπιστα, μὴ συγχωρῶν νὰ συμφεδέξῃ καὶ αὐτὴ τῶν χαίδευμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Κασταλ ἰδὼν διὰ ἕρις ἔμελλε νὰ προκύψῃ μεταξὺ τῶν θηρίων, ἔμβήκεν εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ ἀφοῦ τὰ κατεπράδεν, ἀμοιβαδὸν ἔχαιδευσε καὶ ἔχαιδεύετο ὑπ' αὐτῶν. Ὁσάκις ἤθελεν, εἰσῆρχετο εἰς τὸ κλωβίον των ὡμίλει πρὸς τὴν θήλειαν ἢ τὸν ἄρρενα εὐνοϊκῶτατα· τοὺς ἔκολακευε μὲ πρᾶπον τρόπον, καὶ τοὺς ἔχαιδευε καὶ κατεφίλει ἐπὶ τῆς χαίτης ἢ τοῦ τραχήλου· προστασόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, διειχωρίζοντο, καὶ ἀπεσύρετο ἔκαστος εἰς τὸ ἴδαιτερον αὐτοῦ δωμάτιον, ἢ ἐπιπτον κάτω ἐπὶ τῶν νώτων, ἔξετεινον τοὺς πόδας των, καὶ τὸν ἄφιναν νὰ δεικνύῃ τοὺς μεγίστους αὐτῶν ὅνυχας εἰς τοὺς περιεστῶτας· ἢ, ὅπότε αὐτὸς τοὺς ἔδιδε σημεῖον, ἡνοιγαν τὰς εὐμεγέθεις στιγμόνας των, καὶ ἐδείκνυαν τοὺς φοβεροὺς αὐτῶν ὄδοντας· ἢ μόνη δὲ ἀνταμοιβὴν ἥτον ἀδειαν νὰ γλείψωσι τὰς χειράς του.

Ἄλλος θηροκόμος περιβότος εἶναι ὁ Μαρτῖνος, ὁ ὄποῖος διεσκέδαζε τοὺς θεατὰς παροργίζων εἰς τὸ ἄκρον τὰς τίγρεις καὶ τοὺς λέοντας, ἐπειτα δὲ δεικνύων πόσην δύναμιν εἶχεν ἐπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἀγρίας ἀκόμη στιγμάτας των. Ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος εἶχε νέαν τινὰ τίγριν, ἥτις ἐσκίρτα μεταξὺ τῶν θεατῶν, ἔγλειψε τὰς χειράς των, καὶ συνέπαιξε μὲ ἔξαετές κοράσιον, τὸ ὄποῖον περιέφερε μεθ' ἑαυτοῦ. Διασωθεὶς δὲ ἀβλαβῆς ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην τέχνην, χαίρει τώρα ἐν εἰρήνῃ τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Ο ΣΠΕΙΡΩΝ ἀδικίαν, θερίζει μῆσος καὶ ἐκδίκησιν.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ.

'Αριθ. 6.

ΘΑΥΜΑΤΑ. ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΤΙΝΕΣ ἀπὸ τοὺς δεχομένους τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ὄμοιογοῦν διὰ τὰ θαύματα δὲν εἶναι κάμμια τῆς πίστεως αὐτῶν βάσις. Εἶναι πληροφορημένοι (λέγουν) διὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς προῆλθεν ἐκ Θεοῦ, ἐπειδὴ ὁ οὐδέποτε οὗτος ἐλάλησεν ἀνθρώπος, ὡς οὗτος ὁ ἀνθρώπος. Τὴν θρησκείαν εύρισκουσι τόσον καθαρὰν καὶ ἀξιοθάμαστον, καὶ τόσον ἀρμόζουσαν εἰς τὰς χρείας αὐτῶν καὶ εἰς τὰς χρείας δὲν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τόσον πλήρη οὐρανίου σοφίας καὶ ἀγαθότητος, ὥστε ἀλλην ἀπόδειξιν δὲν χρειάζονται τοῦ διὰ προῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ ἀλλ' ὅσον διὰ τὰ θαύματα, ταῦτα (σὲ λέγουν) εἶναι ἀπὸ τὰς δυσκολίας, ὅσας ἔχει τις νὰ ὑπερβῇ· τὰ πιστεύουν ὡς μέρος τῆς θρησκείας, διότι εύρισκουν αὐτὰ εἰς τὰς ιερὰς Γραφὰς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς αὐτῶν ἤθελαν πιστεύειν τὴν θρησκείαν ἐπίστης εὐκόλως, ἢ καὶ μᾶλλον εὐκόλως. Τὰ θαύματα (λέγουν) ησαν τιγόντι ἀπόδειξις εἰς τοὺς ζῶντας κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον, καὶ πραγματικῶς ἴδοντες αὐτά· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ἀναγινώσκομεν μόνον περὶ αὐτῶν, εἶναι μέρος τῆς πίστεως μας, οὐχὶ δὲ μέρος τῆς ἀπόδειξεως τῆς πίστεως μας. Καθότι μεγαλητέρα τῆς πίστεως δοκιμασία εἶναι, λέγουν μᾶλλον αὐτοὶ, νὰ πιστεύωμεν εἰς τοιαῦτα θαυματουργήματα, ὅποια ὁ Ἰησοῦς λέγεται διὰ ἐνήργυσης, παρὰ νὰ πιστεύωμεν διὰ διδασκαλία τόσον ἔξαιρετος καὶ σοφή, ὅποιαν αὐτὸς παρέδωκεν, ἀληθῶς προῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ.

Καὶ τωόντι ἔχουν οἱ ἀνθρώποι οὗτοι κάποιον δίκαιον εἰς μερικὰ τῶν ὅσα λέγουν· ἀλλὰ δὲν βλέπουν καθαρῶς ἀπασαν τὴν τῶν ἀπόδειξεων ὑπόθεσιν. Ἀληθεύει μὲν, ὡς παρατηροῦν, διὰ ἔχει μεγίστην βαρύτητα ἢ ἐσωτερικὴ λεγομένη ἀπόδειξις τοῦ Χριστιανισμοῦ· τουτέστιν, οἱ λόγοι, δι' οὓς ὁφέλιομεν νὰ πιστεύωμεν αὐτὸν, οἱ συναγόμενοι ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῆς θρησκείας. Διότι, δύον μᾶλλον σπουδάζεις αὐτὴν, τόσον ἴσχυρότερον κατανοεῖς διὰ εἶναι μία τοιαύτη θρησκεία, ὅποιαν οὐδέποτε ἤθελεν ἐφεύρειν ψιλὸς ἀνθρώπος, ὀλιγώτερον δὲ ἀφ' οἵτους Ιουδαϊσ. Ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἀληθείας ὑπάρχουν διάφοροι ἀπόδειξεις· καὶ εἰς τὸν μὲν κάμμιν βαθυτέραν ἐντύπωσιν τοῦτο, εἰς τὸν δὲ ἐκεῖνο τὴν ἀπόδειξεως. Μεταξὺ δὲ τῶν λοιπῶν, τὰ Χριστιανικὰ θαύματα εἶναι βέβαια ἐναργεστάτη ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς πάντα, διτις ἔχει τὴν πεποίθησιν καὶ πληροφορίαν (τοιαύτης δὲ πεποίθησεως καὶ πληροφορίας ἴδαιμεν ἵκανον λόγους) διὰ πραγματικῶς ἐνηργήθησαν. Ναὶ μὲν, δυσκολώτερον εἶναι εἰς ἡμᾶς τοὺς συγχρόνους καὶ συντοπίτας τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων· ἀλλ' ἀφοῦ πληροφορηθῶμεν τοῦτο, καὶ πιστεύωμεν τὰ θαύματα, τότε εἶναι πρὸς ἡμᾶς οὐχ ἥττον ἐναργῆς ἀπόδειξις παρὰ πρὸς ἐκείνους.

Παραδείγματος χάριν. Οι κατοικοῦντες πλησίον εἰς τὰ μέρη, ὅπου θαλάσσια δστραχα εύρισκονται εἰς τὰς κυρυφὰς τῶν βουνῶν, οἱ καὶ βλέποντες αὐτὰ, πληροφοροῦνται ἐκ τούτου, δτι κανένα καιρὸν ἡ θαλασσα πρέπει νὰ ἔχαλυψε τὰ περὶ ὃν ὁ λόγος βουνά. 'Ο δὲ μακρὰν εύρισκόμενος ἀπὸ τοιούτους τόπους δυσκολεύεται πολὺ περισσότερον νὰ βεβαιωθῇ ὅτι πραγματικῶς ὑπάρχουν τοιαῦτα δστραχα εἰς τὰς κυρυφὰς τῶν λόφων. 'Ανάγκη πᾶσα νὰ ἔρωτήσῃ περιηργητάς, ἢ τοὺς μετ' αὐτῶν συνομιλήσαντας, καὶ νὰ συρβουλευθῇ βιβλία, καὶ ἵσως νὰ ἔξετάσῃ κομμάτια τῆς τὰ δστραχα περιεχούσης πέτρας· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ πληροφορηθῇ ὅτι εύρισκονται τοιαῦτα θαλάσσια δστραχα, τοῦτο εἶναι πρὸς αὐτὸν ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐντελής ἀπόδειξις ὅτι ἡ θαλασσα ἔκαλυπτε πρότερον τὰ μέρη ἔκεινα.

Tὸ αὐτὸν καὶ ὡς πρὸς τὰ Χριστιανικὰ θαύματα. 'Η ἀπαντωμένη δυσκολία εἰς τὸ ν' ἀποφασίσωμεν ἀν ἀληθῶς ἐνηργήθησαν δὲν κάμνει αὐτὰ (ὅταν πληροφορηθῶμεν ὅτι ἀληθῶς ἐνηργήθησαν) ὀλιγώτερον ἴσχυρὸν δεῖγμα τοῦ ὅτι προῆλθεν ἐκ Θεοῦ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία.

Εἴπομεν ἥδη ὅτι εὔκολώτερον πιστεύει τις τὰ μεγαλύτερα εἰς τὸ Εὐαγγέλιον θαύματα, παρ' ὅτι χωρικὸς Ἰουδαῖος ἀνευ θαυμάτων ἀνέτρεψε τὴν θρησκείαν τοῦ πολιτισμένου κέσμου· τὸ δεύτερον εἶναι πολὺ τοῦ πρώτου ἔξαισιώτερον· γίνεται δ' ἔτι μᾶλλον ἀπίστευτον, ἀν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἐνήργησε τὴν ἐκπληκτικὴν ταύτην μεταβολὴν, θαύματα ἐπικαλούμενος. 'Ο Ιησοῦς καὶ οἱ Ἀπόστολοι αὐτοῦ βέβαια ἐπηγέλλοντο ὅτι ἐθαυματούργουν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἐστάλθησαν ἐκ Θεοῦ· τοῦτο δὲ ἥθελε σταθῆν τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν διάδοσιν τῆς νέας θρησκείας, ἀν δὲν εἶχον ἀληθῶς τοιαῦτας δυνάμεις· ἐπειδὴ ἡ προσποίησις αὗτη ἥθελεν ἐκδέσειν αὐτοὺς εἰς φώρασιν καὶ χλευασμόν.

Μεταξὺ τῆς ἡμετέρας θρησκείας καὶ πασῶν τῶν ἀλλῶν ὑπάρχει διαφορά τις, πολλάκις παραβλεπομένη. 'Απασαι μὲν σχεδὸν αἱ θρησκεῖαι ἰδιοποιοῦνται θαύματα· τουτέστι, λέγεται ὅτι θαύματα ἐνηργήθησαν πρὸς ὑποστήριξιν φευδοῦς τινὸς θρησκείας μεταξὺ ἀνθρώπων, οἵτινες ἥδη αὐτὴν ἐπίστευον. 'Αλλ' οὐδεμίαν θρησκείαν ἐμπορεῖ τις νὰ εῦρῃ εἰς αὐτὴν ἐπιχείρησις ἐπέτυχεν ἡ ἡδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ, ἀν τὰ θαύματα δὲν ἐνηργοῦντο κατ' ἀλήθειαν. 'Η δυσκολία δεῖν τοῦ πιστεύειν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία διεδόθη διὰ θαυμάτων εἶναι τὸ οὐδὲν, παραβαλλομένη μὲ τὴν δυσκολίαν τοῦ πιστεύειν ὅτι ἡδύνατο νὰ διαδεθῇ χωρὶς θαύματων.

Τῷοντι δὲ καὶ μόνον ἐκ τῆς φύσεως τοῦ περιστατικοῦ

κρίνοντες, ἡ μπορούσαμεν νὰ ἡμεδα πεπεισμένοι ὅτι οὐδὲ ἀκρόασιν κάν ημέρουν νὰ λάβωσιν οἱ Ἀπόστολοι, τούλαχιστον μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν, ἀν δὲν ἐδείχνυνται παράδοξόν τινα καὶ ὑπερφυσικὴν δύναμιν. Φαντάσου ὀλίγους πτωχοὺς Ἐβραίους ἀλιεῖς, σκηνοποιοὺς, καὶ χωρικοὺς, ἐμβαίνοντας εἰς κάμπιαν τῶν Ἐλληνίδων ἢ Ῥωμαϊκῶν μεγαλοπόλεων, τῶν ὅποιων ἐσεμνύνοντο οἱ κατοικοὶ διὰ τοὺς λαμπροὺς ναοὺς καὶ τὰ περικαλλῆ ἀγάλματα τῶν πατρών θεῶν, ὡς καὶ διὰ τὰς σχολὰς τῆς φιλοσοφίας, ὅπου οἱ σοφῶτας εὐγλωττωτοὶ ἐρρήτορευαν περὶ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ περιεργοτέρων ὑποθέσεων εἰς τοὺς λαπατρίδας νέους· φαντάσου, λέγω, τοὺς ἀλλοεδενεῖς τούτους Ἐβραίους προτείνοντας εἰς τοὺς κατοίκους τοιαύτης πόλεως ν' ἀπορρίψωσι καὶ νὰ βδελυχθῶσι τὰ εἰδωλά των, ν' ἀπαρνηθῶσι τὴν πάτριον θρησκείαν, νὰ καταπατήσωσι τὰς διδασκαλίας τῶν φιλοσόφων, ἀντὶ αὐτῶν δὲ νὰ παραδεχθῶσιν ὡς οὐρανόθεν ἀπεσταλμένον Ἰουδαῖον ταπεινότατον, δτις εἶχε καταδικασθῆν εἰς τὸν πλέον ἄτιμον θάνατον. Ποίας ὑποδοχῆς ἀρά γε ἥθελαν ἀξιωθῆν οἱ τὰ τοιαῦτα ἐπιχειρεῖσθέντες μὲ οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ κηρύγματος ἀσθενέστατον μέσον; 'Εμπορεῖ τις ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἀπαντες ἥθελαν περιφρενεῖν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐμπαίζειν ἡ τοὺς ἔλεεῖν ὡς μαινομένους;

"Οσον δὲ διὰ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν καθαρότητα, καὶ τὸ ὄφος τῆς θρησκείας τοῦ Εὐαγγελίου, ταῦτα ἡδύναντο νὰ ἔλκυσσωσι κάποιαν προσοχὴν,—δχι βέβαια μεταξὺ τῶν πολλῶν, οἵτινες ἡσαν παχυλώτεροι παρὰ νὰ νοστιμευθῶσιν ἡ νὰ ἐννοήσωσι τὴν καθαρότητα καὶ σοφίαν ταύτην,—ἀλλὰ μεταξὺ ὀλιγωτάτων ἀπὸ τοὺς καλητέρους, ἀν διὰ κάνενδος μέσου παρεκινοῦντο ποτὲ ν' ἀκούσωσι τὴν περιγραφὴν τῆς νεοφανοῦς θρησκείας. Καὶ ἥθελαν ἵσως πράξειν τοῦτο, ἀν οἱ διδασκαλοὶ αὐτῆς ἡσαν "Ελληνες ἢ Ῥωμαῖοι φιλόσοφοι, περίφημοι διὰ γνώσεις καὶ σοφίαν. 'Αλλ' οἱ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύττοντες ἡσαν ἔξι έθνους, τὸ ὄποιον οἱ "Ελληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἔξουθένοντο ὡς βάρβαρον, καὶ τοῦ ὄποιον τὴν θρησκείαν μάλιστα περιεφρόνουν καὶ ἐβδελύσσοντο καθὸ τόσον διάφορον ἀπὸ τὴν ἴδικήν των. Οὐχὶ δὲ μόνον ἀνήκον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ περιφρονημένον τοῦτο έθνος, ἀλλ' ἡσαν καὶ τὰ περικαθάρματα τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἀποβεβλημένοι καὶ ἐβδελυγμένοι δύτες ὑπὸ τοῦ πλείστου μέρους τῶν Ἰουδαίων συναδελφῶν των.

'Εὰν λοιπὸν ἐπαρουσιάζοντο μεταξὺ τῶν ἔθνων, διδάσκοντες τὰ ὑψηλότερα θρησκευτικὰ δόγματα, καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἐλπίζοντες, καὶ ἀκροάσεως δὲν ἥθελαν ἀξιωθῆν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι κάνεις δὲν ἥθελε πιστεύειν αὐτούς· ἀλλὰ κάνεις δὲν ἥθελεν ἀκροατεῖς θῆν αὐτοὺς, ἀν πρῶτον δὲν διήγειραν τὴν σπουδαίαν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων, κάμνοντες (ὡς λέγεται εἰς Πράξ. 19. 11.) θαύματα μεγάλα.